

[Eva Møller]

fordi vi, som lige nævnt, ikke har pengene dertil, dels fordi vi ikke finder det rimeligt, at vi med et beløb på 45.000 kr. årligt stiller de uddannelsessøgende bedre end vore pensionister og vore lavtlønnede medborgere, og dels fordi vi slet ikke kan medvirke til at tildele de 16–18-årige et stipendiebeløb på 23.000 kr. årligt. Vi ønsker for denne gruppe, der ikke er personligt myndige, fortsat at tilskynde forældrene til at føle også et økonomisk ansvar for deres børn. Vi finder ligeledes beløbet på 23.000 kr. alt for højt. Vi har jo ingen garanti for, at de unge med dette beløb bidrager til familiens almindelige økonomi.

Lad mig konkluderende sige, at også det konservative folkeparti ved, at de uddannelsessøgende har økonomiske problemer ligesom resten af dette samfund, og vi vil da gerne medvirke til at løse disse problemer både for de studerende og for samfundet i øvrigt. Vi finder, at på grund af den rekordhøje rente er den nuværende ordning med statsgaranterede banklån uholdbar. Derfor ønsker også vi en ændring, der gerne må koste noget, men først og fremmest skal pengene skaffes gennem en afvikling af stipendierne, der kun er til gavn for de få. Vi ønsker ligestilling og forældreafhængighed for alle unge over 18 år gennem tildeling af rentelette lån, suppleret med almindelige lån. Andet er der i øjeblikket ikke penge til.

Tørnæs (V):

Jeg er meget overbevist om, at mange under uddannelse i øjeblikket ser frem til en hårdt tiltrængt forbedring af Statens Uddannelsesstøtte. Den nuværende uddannelsesstøtte består som bekendt dels af stipendier, dels af statsgaranterede bank- og sparekasselån. Det er nok et spørgsmål, om denne fordeling og denne form for uddannelsesstøtte er rigtig.

Forholdet er jo det, at indtil den uddannelsessøgende er fyldt 22 år, er stipendierne afhængige af bl.a. forældrenes indtægts- og formueforhold, hvilket betyder, at unge under uddannelse, hvis forældres indtægt ligger over en fastsat grænse, er hjemfaldne til alene at skulle optage de efterhånden kostbare lån og derved pådrage sig en meget, meget stor studiegæld, først og fremmest på grund af den høje rente. Det er således netop på

grund af den høje rente, at vanskelighederne opstår for mange. Diskussionen har da også med rette været koncentreret om de største lånoptagninger, som naturligvis stammer fra uddannelsessøgende, der fra deres 18. til deres 22. år ikke har kunnet få stipendier, men alene har været henvist til at dække leveomkostninger ved fuldt ud at optage statsgaranterede banklån. I realiteten er det nok de færreste forældre, der har råd til at understøtte deres uddannelsessøgende børn over 18 år med faste kontante tilskud, og derfor har de uddannelsessøgende således alene været henvist til banklånene.

Nu har ministeren så fremsat et forslag om rentelette statslån og om, at de skal gives efter samme kriterier som stipendierne. Det vil altså sige, at man stadig væk opretholder forældreafhængigheden, for at de studerende skal kunne få sådanne rentelette lån. Som det fremgår af forslaget, skal disse statslån være en tredje støtteform, men stadig væk efter samme transkriterier som for stipendierne. Man kan altså sige, at de, som allerede er de i denne forbindelse dårligst stillede, fortsat vil være det.

Ministeren har altså valgt at prioritere større lånebeløb højere end afskaffelse af forældreafhængighed, også højere end rentefrihed i studietiden. Jeg vil gerne stærkt understrege, at vi ikke deler denne prioritering. Vi er uenige i denne opfattelse. Vi går tværtimod ind for, at man efterhånden skal afskaffe forældreafhængigheden, og vi mener, at det i den situation, de studerende befinder sig i i dag, er en af de første og største opgaver, vi bør gå i gang med. Vi kan af disse grunde ikke støtte ministerens forslag i den foreliggende form.

Med hensyn til det forslag, som er fremsat af kristeligt folkeparti, er det jo rigtigt, som det allerede er sagt herfra, at det karakteriserer, skal vi sige et afgørende brud, en afgørende vending i forhold til, hvad der tidligere har været på området.

Jeg vil gerne sige, at kristeligt folkepartis forslag langt hen ad vejen dækker nogle af de principielle synspunkter, som vi mener er rigtige med hensyn til uddannelsesstøtten. Man siger i punkt 1, at uddannelsesstøtten ydes i form af statslån. Vi mener, det er rigtigt, at man aftrapper stipendierne, og at man i uddannelsesstøtten lægger hovedvægten på rentelette lån. Vi mener, det er rig-